

Prima instanță: Judecătoria Cahul (sediul central) (jud. I. Gorlenco)

Instanța de apel: Curtea de Apel Cahul (jud. I. Dănăilă, S. Pilipenco, R. Petrov)

ÎNCHEIERE

23 ianuarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Nicolae Craiu
Svetlana Filincova

examinând admisibilitatea recursului declarat de SRL „Tavus” reprezentată de avocatul Jecov Nicolai,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către SRL „Tavus” împotriva Serviciului Vamal, Biroul Vamal Sud privind anularea actului de audit post-vămuire nr. 6/4 din 26 mai 2017, a deciziei de regularizare nr.100 din 06 iunie 2017 și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 02 octombrie 2018 a Curții de Apel Cahul, prin care a fost respins apelul declarat de către SRL „Tavus” reprezentată de avocatul Jecov Nicolai și menținută hotărârea din 13 aprilie 2018 a Judecătoriei Cahul (sediul central),

c o n s t a t ă :

La 21 iulie 2017, SRL „Tavus” a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Vamal, solicitând anularea actului de audit post-vămuire nr.6/4 din 26 mai 2017 și a deciziei de regularizare nr.100 din 06 iunie 2017.

În motivarea pretențiilor sale reclamanta a indicat că, la 26 mai 2017, lucrătorii Biroului Vamal Sud, au întocmit actul de audit post-vămuire nr. 6/4 în privința SRL „Tavus”, potrivit căruia în activitatea întreprinderii au fost constatate încălcări a legislației vamale cu unitatea de transport care a beneficiat de facilități fiscale.

A menționat că, la 06 iunie 2017, în baza actului de audit post-vămuire nr. 6/4 a fost emisă decizia de regularizare nr. 100, în temeiul căreia SRL „Tavus”, i-au fost instituite obligații vamale la suma de 109 325,67 de lei. Atât actul de audit post-vămuire cât și decizia de regularizare, sunt ilegale și urmează a fi anulate din motiv că nu a fost probată vinovăția societății.

Deși la 29 octombrie 2014 între SRL „Tavus” și SRL „IPG-LOGISTIC” a fost semnat contractul de locațiune nr. 29/07, în temeiul căruia a fost transmis în locațiune mijlocul de transport, de facto contractul nu a fost pus în executare și imediat după încheierea acestuia a fost reziliat în baza acordului între părți.

La 03 noiembrie 2014, între SRL „Tavus” și SRL „IPG-LOGISTIC”, a fost încheiat contractul de societate civilă în care este reglementat modul de utilizare a mijlocului de transport „MAN”, în temeiul căruia au fost stabilite condițiile de folosință a bunului. Conform actului juridic au prevăzut obținerea și repartizarea venitului între părți.

Lipsa realizării contractului de locațiune cu utilizarea unității de transport se dovedește prin lipsa operațiunilor ce ar rezulta din contractul de locațiune, lipsa cărorva documente marfare specifice contractului de locațiune, lipsa evidenței contabile și fiscale în cadrul societății comerciale, din care să rezulte că această unitate de transport a fost scoasă din posesie și utilizată.

A notat că, nu a transmis mijlocul de transport în alte scopuri, iar ceea ce indică că circumstanțele arătate în actele emise de către Biroul Vamal Sud nu corespund realității.

Prin încheierea din 16 februarie 2018 a Judecătoriei Cahul (sediul central), Biroul Vamal Sud a fost atras în proces în calitate de copârât.

Prin hotărârea din 13 aprilie 2018 a Judecătoriei Cahul (sediul central), a fost respinsă cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Tavus” împotriva Serviciului Vamal, Biroul Vamal Sud privind anularea actului de audit post-vămuire nr.6/4 din 26 mai 2017, a deciziei de regularizare nr.100 din 06 iunie 2017 și încasarea cheltuielilor de judecată, ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 02 octombrie 2018 a Curții de Apel Cahul, a fost respins apelul declarat de către SRL „Tavus” reprezentată de avocatul Jecov Nicolai și menținută hotărârea din 13 aprilie 2018 a Judecătoriei Cahul (sediul central).

La 19 noiembrie 2018 (prin oficiul poștal), SRL „Tavus” reprezentată de avocatul Jecov Nicolai a declarat recurs împotriva deciziei din 02 octombrie 2018 a Curții de Apel Cahul, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel la emiterea deciziei nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea.

La 22 ianuarie 2019 (prin poștă electronică), Biroul Vamal Sud a depus o referință la recursul declarat de SRL „Tavus”, solicitând respingerea acestuia ca inadmisibil și neîntemeiat cu menținerea actului judecătoresc contestat.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs, referință, în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către SRL „Tavus” reprezentată de avocatul Jecov Nicolai, neîntemeiat și care

urmează a fi considerat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de SRL „Tavus” reprezentată de avocatul Jecov Nicolai, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ a recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare al recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o

minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurenței, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune considerarea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de către SRL „Tavus” reprezentată de avocatul Jecov Nicolai.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către SRL „Tavus” reprezentată de avocatul Jecov Nicolai.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Nicolae Craiu

Svetlana Filincova